

The Place for the Mundane in the Holy Land

ויקרא פרשת תזריע פרק יג

(מז) וְהִבְגַּדְתָּ כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֹגַע צָרְעַת בְּבִגְדֶיךָ אוֹ בְּבִגְדֵי פְּשְׁתֵּימֶיךָ:

רמב"ן ויקרא פרשת תזריע פרק יג

(מז) והבגד כי יהיה בו נגע צרעת - זה איננו בטבע כלל ולא הווה בעולם, וכן נגעי הבתים, אבל בהיות ישראל שלמים לה' יהיה רוח השם עליהם תמיד להעמיד גופם ובגדיהם ובתיהם במראה טוב, וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועון יתהווה כיעור בבשרו או בבגדו או בביתו, להראות כי השם סר מעליו. ולכך אמר הכתוב (להלן יד לד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם, כי היא מכת השם בבית ההוא. והנה איננו נוהג אלא בארץ שהיא נחלת ה' כמו שאמר (שם) כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחוזתה, ואין הדבר מפני היותו חובת קרקע, אבל מפני שלא יבא הענין ההוא אלא בארץ הנבחרת אשר השם הנכבד שוכן בתוכה:

ויקרא פרשת מצורע פרק יד

(לג) וַיִּדְבֹר יְקֻזֵק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר: (לד) כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאַחֲזָהּ וְנִתְּתִי נֹגַע צָרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם: (לה) וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כָּנָגַע נִרְאָה לִי בְּבֵית:

תורה תמימה שם

ארץ אחוזתכם - ארץ אחוזתכם מטמא בנגעים ואין חו"ל מטמא בנגעים(ק"ח) [נגעים פי"ב מ"ד]:

חזקוני שם

כי תבאו אל ארץ כנען. ד"א בשביל מעלת ארץ ישראל שהמקדש עתיד להיות בתוכה הזקקה להיות נקיה וטהורה.

הרבי מסטמאר

רק יראי שמים גמורים מותרים לעלות לארץ ישראל, אפילו לפי דעות הראשונים והאחרונים שנוקטים ששיבת ארץ ישראל היא מצות שעה מן התורה. מי שעולה לארץ והוא לא שומר תורה ומצוות בשלמות, הוא לא מקיים את מצות ישוב ארץ ישראל

מסכת מעילה י"ד

אמר שמואל: בנין בחול ואח"כ מקדישין.

An Angel Among Men (p. 428)

Said the Rav: "The Talmud states in reference to the building of the Holy Temple, "The repairmen build with mundane materials, and they sanctify it afterwards. The same is true regarding the building of our Holy Land. It is now being accomplished in partially secular manner, but it will all be sanctified in the end."

All of a sudden, the Rav rose from his chair and began dancing with intense fervor and a sacred passion, singing the words of the Talmud over and over again: Bonim be'chol ve'achar-kach makdishim! They build with the mundane and sanctify it afterwards!"

הרב קוק אגרות הראיה חלק ב עמ' קפח

רק שמץ מהדבר הגדול הזה. ועל אותם שכבר אבדו גם את הסגולה הפנימית שלהם לגמרי, אמר דוד הע"ה: "הלא משנאיך ד' אשנא"²³, ובדרך כללות מסרו לנו חז"ל סימנין על-זה. והמינים והכופרים ע"פ רוב אבדו גם את הסגולה הפנימית, ומדה זו נוהגת ברוב הדורות²⁴, אבל דור^{24א} של עקבא-דמשיחא הם יוצאים מכלל זה, שהם כדברי תקוני זוהר²⁴ "טוב מלגאו וביש מלבר". והם "חמורו של משיח" שנאמר עליו "עני ורוכב על חמור"²⁵, והכונה: כמו חמור, שמבחוץ יש בו שני סימני-טומאה, א"כ הטומאה בולטת בו יותר²⁶ מבחזיר וגמל וכיו"ב, שיש בהם סימן-טהרה אחד עכ"פ, ומ"מ יש בו בפנימיותו ענין-קדושה ג"כ, שהרי הוא קדוש בבכורה²⁷, וענין זה שהתורה אמרה ע"ז שם "קדש לי" הוא גדול מאד מאד²⁸. וכן הן הגשמות של אותם שהסגולה הישראלית לבדה מתגלה בהם בעקבא-דמשיחא, ולהם יש תרופה, אע"פ שיש בהם סרחון גדול, וחושך רב וכבוד מאד. אמר ע"ז רב יוסף: "ייתי ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דחמריה"²⁹, ורב יוסף היה דרכו להביט על הפנימיות, ותלה גדולתו בגדולת ההוא יומא דקא גרים³⁰, ואמר על אמו: "איקום מקמי שכינתא

ויקרא רבה (וילנא) פרשת אמור פרשה כז

א"ר ירמיה ב"ר אלעזר עתידה בת קול להיות מפוצצת בראש ההרים ואומר כל מי שפעל עם אל יבוא ויטול שכרו

מאמרי הראיה עמ' 323-324

את הקריאה הזאת נקרא בקל אחד בקול גדול ולא יסף באו לארץ ישראל אחים נעימים באו לארץ ישראל הצלו את נפשותיכם את נפש דורותיכם...

מעת גלינו מארצנו הלכה התורה עם ישראל בגולה נדדה מבבל לצרפת לספרד לאשכנז לפולין לרוסיה ועוד. ועתה מה נשמח אם נוכל לאמר שהיא שבה למקומה הראשון לארץ ישראל יחד עם ישראל ההולך ומתרבה על אדמת הקודש ועתה מי הוא העור שלא יראה בזה יד ד' הנוהגת אותנו ומי לא יחוש חובה לעצמו להיות פועל עם אל "ועתידה בת קול לדיות מפוצצת בראשי ההרים ואומרת כל מי שפעל עם אל יב ויטול שכרו"